

187. Mit fulde Glas og Sangens raske Toner.

185

Andante con moto.

(Mit Ønske.)

C. D. Stegmann.

1 Mit ful - de Glas og San - gens ra - ske To - ner og
 vit - tig Skæmt og Mun - ter - hed jeg sæl - ger
 ej for al - le Fyr - sters Kro - ner og Sa - lo - mo - ners Her - lig -
 hed; thi Høj - hed ej lyk - sa - lig - gør, og
 al - ting jæv - nes, naar man dør, og al - ting jæv - nes, naar man dør.

2. Et evigt Navn er dejligt, kan jeg tænke,
 og det paa Kviste ikke gror;
 men det mit Støv i Graven ej skal krænke,
 om man mig aldrig kalder stor;
 thi naar man først dernede er,
 man Verdens Ros og Spot beler.

3. En Tønde Guld var artig nok at have,
 dermed at pleje Kælderen;
 men efter den Jordens Skød at grave,
 det overlader jeg til den,
 som ikke tror og ikke ser,
 at Armod tit af Hjertet ler.

4. Mit Ønskes Maal er kun en kølig Kælder,
 hvor Vinen ingen Skade ta'r,
 et Fad, som fyldes atter, naar det hælder,
 et Hus, som tætte Vægge har,
 et roligt Sind, - en Munterhed,
 som følger mig til Gravens Bred.

5. Og ønsker jeg en rask og kælen Pige,
 som elsker mig; - med andre Ord:
 Jeg ønsker mig et lidet Himmerige
 paa denne syndefulde Jord
 og Børn, som eje Kraft og Marv
 og faa min Munterhed i Arv.

6. Jeg ved det grant, vor Jord er ej forbandet;
 nej, overalt jeg ser Velsignelsen;
 den stiger op af Havet, gror paa Landet
 og regner ned fra Himmelen;
 jeg ved det grant, - vor Lod er stor,
 velsignet er den faldne Jord.

7. Vinranker gro, og Venskabs Luer brænde
 paa Jorden, - Piger pryde den,
 og fra dens ene til dens anden Ende
 jeg blomstre ser Velsignelsen.
 Lyksalighed er Jordens Maal, -
 Vins, Venskabs, muntre Pigers Skaal.

J. Zetlitz.